

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Άπρίλιος 2023

Έτος 12^ο-Τεύχος

127

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11

14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia

@agios-stefanos.gr

Fb:

1) Ι.Ν.Κοιμήσεως

Θεοτόκου

& Αγ. Στεφάνου

Δήμου Διονύσου

2) Μουσείο Ενορίας

Αγ. Στεφάνου

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του

έξαψαλμου

(Μέρος ΙΓ')

Β) Λειτουργική

όρολογία

(ΝΑ' μέρος)

Γ) Σελίδες από

τὸ Γεροντικὸν

Δ) Άγιος

Συμεών ὁ

ἀδελφόθεος

Ε) Ἀκολουθίες

μηνός

Ἐπιμέλεια

Σύνταξη

π. Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με τὴν Ἀγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θείους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Ἑρμηνεία Ἑξαψάλμου

(+Ἱερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλονπόλεως)

ΙΓ' ΜΕΡΟΣ

Ψαλμ. ΠΖ' (ΠΗ') 87

Καί τώρα, μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ εἰσαγωγικά ποὺ εἶπε, ἀρχίζει νὰ περιγράφει τὴν κατάσταση του. Ἡ κατάστασή του τὸν ἔχει συντρίψει καὶ ψυχικά, γι' αὐτό καὶ νοιώθει τὴν ψυχὴ του γεμάτη ἀπὸ δυστυχία. «*Ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου*» (στ. 4α), λέγει. Καὶ ἀκόμη ὁ ποιητὴς μας φαντάζεται τὸν ἑαυτό του νὰ πλησιάζει τὸν Ἄδη, δηλαδή τὸ θάνατο· γι' αὐτό καὶ λέγει: «*Ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδι ἤγγισεν*» (στ. 4β). Νοιώθει ὅτι σὲ λίγο θὰ πεθάνει καὶ ἐπομένως ὁ Θεὸς πρέπει νὰ σπεύσει νὰ τὸν βοηθήσει.

Τόσο νοιώθει ὁ ψαλμωδὸς μας τὸν ἑαυτό του ἐτοιμοθάνατο, ὥστε τώρα παρακάτω βλέπει μὲ τὴ φαντασία του τάφους καὶ νεκρούς. Καὶ τὸν ἑαυτό του τὸν φαντάζεται ὅτι ὁδεύει στὸν τάφο. Ἀκοῦστε πῶς ἐκφράζεται: «*Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον*» (στ. 5α). Ἀλλά στή συνέχεια ὁ ποιητὴς λέει μιὰ περίεργη φράση: «*Ἐγενήθην – λέγει – ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος*» (στ. 5β). Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ περίεργη πράγματι φράση τοῦ ποιητοῦ; Στὸ νόημά της εἶναι ἴδια μ' αὐτὰ ποὺ εἶπε παραπάνω. Ὁ ποιητὴς ὀνομάζει τὸν ἑαυτό του «ἄνθρωπο ἀβοήθητο». «Ἄνθρωπος ἀβοήθητος» εἶναι ὁ νεκρός, τὸν ὁποῖο πραγματικά κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσει. Ἀλλά καὶ ἡ ἄλλη φράση, μὲ τὴν ὁποία ὁ ποιητὴς ὀνομάζει τὸν ἑαυτό του «ἐν νεκροῖς ἐλεύθερον», θέλει νὰ δηλώσει πάλι τὸ ἴδιο. «Ἐλεύθερο» ὀνομάζει τὸν ἑαυτό του ὁ ποιητὴς, γιατί, σάν νεκρὸ ποὺ τὸν φαντάζεται, εἶναι χωρισμένος, εἶναι ἀποκεκομμένος ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. «*Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος*»! Μερικοὶ ἐρμηνευτὲς διορθώνουν τὴ λέξη «ἐλεύθερος» καὶ τὴν κάνουν «παραμένω». Ὡστε ὁ ποιητὴς, κατὰ τὴ διόρθωση αὐτῇ, λέει: «Παραμένω μετὰ τῶν νεκρῶν».

Ἀλλά ὁ ποιητὴς ἐκφράζει ἀκόμη περισσότερο τὴ δυστυχία του. Σκέπτεται ὅτι καὶ ὅταν θὰ πεθάνει – καὶ βλέπει σύντομα τὸν θάνατό του – θὰ στερηθεῖ καὶ αὐτῆς τῆς ταφῆς. Καὶ ἐθεωρεῖτο μεγάλο κακό στοὺς Ἰσραηλίτες τὸ νὰ παραμείνει ὁ νεκρὸς ἄταφος. Ὁ ψαλμωδὸς μας, ἀφοῦ φαντάζεται ὡς ἄταφο τὸν ἑαυτό του, τὸν παρομοιάζει μὲ τοὺς νεκρούς ποὺ ἔπесαν στὸ πεδίο τῆς μάχης καὶ παρέμειναν ἄταφα τὰ πτώματά τους (Ψάλμ. 88,11). Ἔτσι, λέγει γιὰ τὸν ἑαυτό του: «*Ὡσεὶ τραυματαῖα καθεύδοντες ἐν τάφῳ*» (στ. 6α). Αὐτοὺς ὁ ποιητὴς – καὶ τὸν ἑαυτό του λοιπὸν μαζί μὲ αὐτούς – τοὺς θεωρεῖ ὅτι ἔχουν λησμονηθεῖ ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἔχουν ἀπωθηθεῖ ἀπὸ Αὐτόν. «*Ὡν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν*» (στ. 6β). Ἔτσι θεωρεῖ καὶ τὸν ἑαυτό του.

Γιατί ἐκφράζεται ἔτσι μελαγχολικά γιὰ τὸν ἑαυτό του ὁ ποιητὴς μας; Πιθανόν λόγω τῆς μοναξιάς του, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μᾶς πεῖ παρακάτω, τοῦ ἔρχονται αὐτὰ τὰ μελαγχολικά συναισθήματα. Ἀλλά καὶ στήν πραγματικότητα, ἐπειδὴ ὁ βαριά ἄρρωστος ποιητὴς μας εἶναι μόνος καὶ ἔρημος, καὶ στήν πραγματικότητα σκέπτεται ὅτι, ὅταν θὰ πεθάνει, θὰ μείνει ἄταφος.

Συνεχίζεται...

Β) Ἀπὸ τὴν Λειτουργικὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργικὴ ὁρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικὸ] (ΝΑ' μέρος)

Π

Προσφορὰ ἢ Πρόσφορον.

Λέγεται τὸ ζυμωμένο ψωμὶ ποὺ παρασκευάζεται εἰδικὰ γιὰ τὴν τέλεση τῆς Θ. Εὐχαριστίας. Συνήθως ἐτοιμάζεται στὸ σπῖτι κατὰ τὸν παραδοσιακὸ τρόπο. Ἔχει στρογγυλὸ σχῆμα καὶ σφραγίζεται πρὶν ψηθεῖ με εἰδικὴ ξύλινη σφραγίδα ποὺ ἔχει ἀνάγλυφά τα ἐξῆς τμήματα:

Τὸν Ἀμνὸν (κάθε πρόσφορο ἔχει τρᾶς συνήθως Ἀμνούς). Ὁ Ἀμνὸς ἔχει τετράγωνο σχῆμα καὶ χωρίζεται με σταυρὸ σὲ τέσσερα τμήματα, μέσα στὰ ὁποῖα γράφεται συντετμημένα το: «Ιησοῦς, Χριστός, Νικᾶ» (ΙΣ.ΧΣ. / ΝΙ.ΚΑ).

Τὴ Μερίδα τῆς Θεοτόκου, ποὺ εἶναι ἓνα μικρὸ τρίγωνο ἀποτύπωμα τῆς σφραγίδας, με τὰ γράμματα Μ, Θ (= Μήτηρ Θεοῦ).

Τὶς Μερίδες τῶν Ἀγίων ἢ τῶν Ἐν νέᾳ Ταγματῶν ποὺ εἶναι οἱ ἐξῆς:

α) τῶν Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων.

β) Τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Προφητῶν

γ) τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων

δ) τῶν Ἀγίων Πατέρων

ε) τῶν Ἀγίων Μαρτύρων

στ) τῶν ὁσίων

ζ) τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων

η) τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης

θ) τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἢ Μ. Βασιλείου (ἡ Λειτουργία τοῦ ὁποίου τελεῖται).

Πρωτοπρεσβύτερος.

Εἶναι ὁ τιμητικὸς τίτλος, τὸ ὀφφίκιο ποὺ δίδεται σὲ πρεσβύτερο γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ του δράση. Ἀπονέμεται με χειροθεσία ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο καὶ τοῦ παρέχονται ὀρισμένα δικαιώματα στὸ τελετουργικὸ μέρος καὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος φέρει ἐπιστήθιο σταυρὸ καὶ ἀναφέρεται ἐπίσης στὰ ἐκκλησιαστικὰ κείμενα καὶ με τὰ ὀνόματα: Ἀρχιπρεσβύτερος, πρωτοπαπᾶς, πρῶτος τῶν πρεσβυτέρων, ἡγούμενος τῶν πρεσβυτέρων.

Πρῶτος ἤχος.

Εἶναι ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς ὀκτὼ ἤχους τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς σημειογραφίας. Σύμφωνα με τὴν παράδοση ὀνομαζόταν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Δῶριος. Ὁ

νομάστηκε ἔτσι ἐπειδὴ πρῶτοι τὸν μεταχειρίστηκαν οἱ Δωριεῖς, καὶ ἐφευρέτης τοῦ λέγεται πὼς εἶναι ὁ Θάμαρις ἀπὸ τὴ Θράκη. Ἀπὸ ἀποψη ἡθους (δηλαδὴ διαθέσεως τὴν ὁποία ἐκφράζει τὸ μέλος καὶ τὴν ὁποία ζητᾶ νὰ μεταδόσει σ' αὐτοὺς ποὺ ἀκοῦνε) ἐξεταζόμενος ὁ πρῶτος ἤχος παρουσιάζει χαρακτῆρα σεμνόν, ἀξιοματικό, μεγαλοπρεπή, σοβαρό. Ὁ ἤχος αὐτὸς συνδυάζει ἀρμονικά τὸ ἀπλὸ καὶ τὸ μεγαλοπρεπές, τὸ σοβαρὸ καὶ τὸ ἱλαρό, τὸ γλυκὸ με τὸ σεμνόν.

Πρωτοσύγκελλος.

Πρέπει νὰ ἐννοήσουμε τὴν καθ' ἐπισκοπὴν (νῦν Μητρόπολη) ὡς ἓνα κοινόβιο Μοναστήρι, ὁποῦ ἡγούμενος εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος. Κοντὰ του, σὰ διπλανὰ τρόπον τινὰ κελλιά μένουν οἱ συνεργάτες τοῦ Σύγκελλου, μοναχοί. Ὁ πρῶτος ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὁ Πρωτοσύγκελλος. Τὸ ἀξίωμα τῶν συγκελλοῦ ἐμφανίσθηκε γύρω στὸ 400 μ.Χ. Ὁ Πρωτοσύγκελλος, πρῶτος μετὰ τὸν Ἐπίσκοπο, ἐπιβλέπει καὶ παρακολουθεῖ ὅλες τὶς ὑποθέσεις (πνευματικὲς - διοικητικὲς - ποιμαντικὲς) τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀναφέρει γιὰ αὐτὲς στὸν οἰκεῖο Ἱεράρχη. Εἶναι τρόπον τινὰ «ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὸ οὖς» τοῦ Ἐπισκόπου, γι' αὐτὸ καὶ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, διεκπεραιώνει κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἐπισκόπου τὶς διοικητικὲς ὑποθέσεις, παριστάμενος ὡς ἐκπρόσωπος ἐκείνου ἀπὸ ποντος, σὲ ἐκκλησιαστικὲς τελετὲς ἢ ἄλλες ἐπίσημες ἐμφανίσεις. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἐπειδὴ προερχόταν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀγώνων κληρικῶν γι' αὐτὸ καὶ φέρει ὅπως ὅλοι οἱ ἄγαμοι κληρικοί, ἐπανωκαλύμμαυχον, ὅπως καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.

Πύλη Ὡραία.

Ἡ κεντρικὴ Πύλη τοῦ Τέμπλου (εἰκονοστασίου) τῶν ναῶν ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Ἱερὸ Βῆμα. Ἀπὸ αὐτὴν δὲν διέρχονται οἱ λαϊκοί, οὔτε καὶ οἱ κληρικοί χωρὶς τὰ ἄμφια τους. Ἡ πύλη αὕτη συνήθως κλείνεται με τὰ Βημόθυρα χαμηλὰ καὶ ὑψηλότερα μετὰ παραπέτασμα ἢ κινητὴ πύλη ποὺ φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέα Χριστοῦ.

Ράβδος.

Εἶναι ἡ ποιμαντικὴ ράβδος τοῦ Ἐπισκόπου ποὺ κρατᾷ κατὰ τὶς τελετὲς. Συνήθως εἶναι μεταλλικὴ ἐπάργυρη καὶ στολισμένη. Στὴν κορυφὴ καταλήγει σὲ σταυρὸ ἀνάμεσά σε δύο φίδια στραμμένα πρὸς τὸν σταυρό. Αὐτὰ συμβολίζουν τοὺς πνευματικούς ἐχθροὺς ποὺ νικῶνται διὰ τοῦ σταυροῦ. Παραλλαγή τῆς ἐπισκοπικῆς ράβδου κρατοῦν καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν μονῶν κατὰ τὶς τελετὲς.

Γ) Σελίδες από τὸ Γεροντικὸ

ΤΟΜΟΣ Β' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαγρυπνοῦμε
ὥστε νὰ μὴ κρίνουμε κανένα

Ἕνας ἀδελφὸς ρώτησε τὸν ἀββᾶ Ποιμένα: «Τί νὰ κάνω;» Κι ὁ Γέροντας τοῦ εἶπε: «Εἶναι γραμμένο: Τὴν ἀνομία μου ἐγὼ θὰ τὴν ἐξαγγείλω καὶ θὰ φροντίσω νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μου».

Κάποιος ἀδελφὸς ἔκανε μία ἐρώτηση σ' ἕναν ἅγιο Γέροντα γὰ νὰ ἔχει μία βάση, ὥστε νὰ μὴν ἁμαρτάνει μὲ τὸν λογισμό. «Ὡς ὑποθέσουμε -εἶπε- ὅτι βλέπω κάποιον νὰ κάνει κάτι καὶ τὸ λέω αὐτὸ σὲ κάποιον ἄλλο, καὶ βλέπω ὅτι δὲν τὸν κατακρίνω, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ συζητοῦμε. Αὐτὸ παύει νὰ εἶναι κατάκριση;» Ὁ Γέροντας εἶπε: «Ὡς μιλᾷς μὲ ἐμπάθεια ἔχοντας κάτι ἐναντίον του, εἶναι κατάκριση, ἂν ὅμως εἶσαι ἐλεύθερος ἀπὸ πάθος, δὲν εἶναι κατάκριση. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ μεγαλώνει τὸ κακὸ, ἡ σιωπὴ εἶναι προτιμότερη».

Ἄκουσε κάποιος ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες ὅτι ἕνας ἀδελφὸς ἔπεσε στὸ ἀμάρτημα τῆς πορνείας. Καὶ εἶπε: «ὦ, ἄσχημα ἔκανε». Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες πεθαίνει ὁ ἀδελφός. Καὶ πάει ἄγγελος τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀδελφοῦ στὸν Γέροντα καὶ τοῦ λέει: «Δὲς αὐτὸν ποὺ κατέκρινες, πέθανε. Πῶ παραγγέλλεις νὰ τὸν βάλω, στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἢ στὴν κόλαση;» Μετὰ ἀπ' αὐτό, μέχρι τὴν ὥρα τοῦ θανάτου του ὁ Γέροντας ζητοῦσε ἀσταμάτητα ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ δάκρυα καὶ πόνο πολὺ νὰ τὸν συγχωρήσει.

Εἶπε κάποιος Γέροντας: «Ὡς δεῖς ἀδελφὸ νὰ ἁμαρτάνει, μὴ ρίξεις τὴν αἰτία σ' αὐτὸν ἀλλὰ στὸν πολέμιό του, καὶ πές: "Ὅπως αὐτὸς νικήθηκε, ἔτσι κι ἐγώ. Κλαῖε καὶ ζήτη τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ δείχνει συμπόνια σ' αὐτὸν ποὺ ἄθελά του πάσχει. Γιατὶ κανεὶς δὲν θέλει νὰ ἁμαρτήσῃ στὸν Θεό, ἀλλὰ ὅλοι σφάλλουμε».

Εἶπε ἕνας Γέροντας: «Τίποτε δὲν παροργίζει τόσο τὸν Θεὸ καὶ τίποτε δὲν ἀπογυμνώνει τόσο τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ χάρη, ὥστε νὰ φτάσει καὶ σὲ ἐγκατάλειψη ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ, ὅσο τὸ νὰ κατηγορεῖ τὸν πλησίον του ἢ νὰ τὸν κατακρίνει ἢ νὰ τὸν ἐξουθενώνει. Καὶ εἶναι τόσο βαρύτερη ἡ κατάκριση ἀπὸ κάθε ἄλλη ἁμαρτία, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς λέει: «ὑποκριτῇ, βγάλε πρῶτα τὸ δοκάρι ποὺ ἔχεις στὸ μάτι σου καὶ τότε θὰ δεῖς καθαρά γιὰ νὰ βγάλεις τὸ σκουπιδάκι ποὺ βρίσκεται στὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου». Παρομοίωσε δηλαδὴ τὸ ἀμάρτημα τοῦ πλησίον μὲ τὸ σκουπιδάκι, ἐνῶ τὴν κατάκριση μὲ τὸ δοκάρι.

Δ) Ὁ Ἅγιος τοῦ Μῆνα

Ἅγιος Συμεὼν ὁ Ἀδελφόθεος, 27 Ἀπριλίου

Ὁ ἅγιος Συμεὼν ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις γιους τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶς ὁποίους ἀπέκτησε ἀπὸ τὴν

πρώτη του γυναίκα. Οἱ ἄλλοι τρεῖς ἦσαν ὁ Ἰάκωβος, ὁ πρῶτος Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἰούδας. Ὁ νομαζόταν καὶ Σίμων, παῦ εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ ὀνόματος Συμεών.

Ἐγενε δεύτερος Ἐπίσκοπός των Ἱεροσολύμων μετὰ τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰάκωβο. Ἐποίμανε θεάρεστά το ποίμνιό του, γιὰ εἴκοσι καὶ πλέον χρόνια, μὲ πολλοὺς κόπους καὶ ἰδρώτες καὶ ὁδήγησε πολλοὺς πεπλανημένους Ἑλλήνες καὶ Ἰουδαίους στὴν θεογνωσία. Ἀφοῦ ὑπέμεινε πολλὰ βάσανα γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἐτελειώθη διὰ τοῦ μαρτυρίου. Σταυρώθηκε ὅπως ὁ ἀδελφός του καὶ συνάμα Κύριος καὶ Διδάσκαλός του Ἰησοῦς Χριστός, τὸ ἔτος 98 μ.Χ., σὲ ἡλικία ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν.

Ὁ θεάρεστος βίος καὶ τὸ σταυρικὸ τέλος τοῦ ἁγίου Συμεών, μᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ τονίσουμε ὅτι διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ χάσαμε τὸν παράδεισο. Διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ νέου Ἀδὰμ, τοῦ Χριστοῦ, ἀποκτήσαμε τὴν δυνατότητα νὰ γίνουμε καὶ πάλι πολῖτες του. Ξύλο μᾶς ἐξόρισε ἀπὸ τὸν παράδεισο, ξύλο πάλι μᾶς εἰσάγει σὲ αὐτόν, δηλαδὴ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦ σταυροῦ καταργήθηκε ὁ θάνατος, σκυλεύθηκε ὁ Ἄδης, ἀνοιξε καὶ πάλι ὁ παράδεισος καὶ δόθηκε στὸ ἀνθρώπινο γένος ἡ δυνατότητα τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεό, διὰ τῆς μετανοίας. Οἱ γνήσιοι μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ σταυρώνουν καθημερινὰ τὴν σάρκα, ἥτοι τὸ σαρκικὸ φρόνημα ποὺ γεννᾷ τὸν θάνατο, νεκρώνονται γιὰ τὴν ἁμαρτία, γιὰ νὰ ζήσουν τὴν ἀληθινὴ ζωὴ, τὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεό. Μὲ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ καὶ τὴν ἄσκηση προσπαθοῦν νὰ θεραπεύσουν τὶς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, ἥτοι τὸ θυμικόν, τὸ ἐπιθυμητικὸ καὶ τὸ λογιστικὸ καὶ νὰ τὶς στρέψουν στὴν φυσικὴ τους πορεία, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ παρὰ φύσιν στὸ κατὰ φύσιν. Τὸ θυμικὸ μέρος τῆς ψυχῆς θεραπεύεται μὲ τὴν φιλανθρωπία καὶ τὴν ἀγάπη, τὸ ἐπιθυμητικὸ μὲ τὴν νηστεία καὶ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὸ λογιστικὸ μὲ τὴν ἀνάγνωση καὶ τὴν προσευχὴ καὶ τότε φωτίζεται ὁ νοῦς καὶ φθάνει στὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπομονὴ στοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῶν παθῶν, εἶναι ἡ ἐκούσια ἄρση τοῦ σταυροῦ, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου καὶ τὴν βίωση τῆς αἰωνίου θείας ζωῆς. Ἡ συμπόρευση καὶ ἡ συσταύρωση μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι ὁ μοναδικὸς δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν βίωση τοῦ προσωπικοῦ Πάσχα.

Ε) Πρόγραμμα Άκολουθιών Άπριλιού 2023

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
ΖΗΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΑΣ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΝΙΒΕΡ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ Είναι <u>ο μοναδικός τρόπος</u> να έχετε καθημερινή έγκαιρη ενημέρωση στο κινητό σας για όσα συμβαίνουν στην ένορία μας.					31 μ. Άγιασμός 8.30 π.μ. *** Άκάθιστος Ύμνος 7.00 μ.μ.	1 Σάββατο του Άκαθιστου Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ.
2 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ Νηστειών (Όσ. Μαρίας Αιγυπτίας) Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	3 Μ. Απόδειπνο 6.00 μ.μ.	Από το Σάββατο του Λαζάρου έως την Κυριακή του Θωμά δέν τελούνται μνημόσυνα !	5 Θ΄Ωρα & Προηγιασμένη Λειτουργία 7.30 π.μ.	Το μυστήριο της εξομολογήσεως θα τελεσθεί στις 4 και 6 Άπριλίου ἀπὸ τὴς 10 π.μ.	7 Θ΄Ωρα & Προηγιασμένη Λειτουργία 7.30 π.μ. *** μ. Απόδειπνο & κανόνας Λαζάρου 6.00 μ.μ.	8 Σάββατο Λαζάρου Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Μ. Έσπερινός Βαΐων 6.00 μ.μ.
9 ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΙΩΝ Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		Το πρόγραμμα της Μεγάλης Έβδομάδος εκδίδεται σὲ ἰδιαίτερο φυλλάδιο				
16 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ Έσπερινός της ἀγάπης 6.30 μ.μ.	17 Έσπερινός 6.00 μ.μ.	18 Εἰκόνος Παναγίας Πορταΐισης Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.		20 Έσπερινός 6.00 μ.μ.	21 Ζωοδόχου Πηγῆς Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.	22 Έσπερινός Κ. Θωμά & Άγ. Γεωργίου 6.00 μ.μ.
23 ΚΥΡΙΑΚΗ του Θωμά (Άγ.Γεωργίου) Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.		25 Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Όρθρος & Θ. Λειτουργία 6.50 π.μ.	ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΘΑΝΑΤΩ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΤΗΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΝΗΜΑΤΙ ΖΩΗΝ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ			
30 ΚΥΡΙΑΚΗ Μυροφόρων Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.						